

מת (באר שבע) 10246-08-25 - מדינת ישראל נ' פאדי אבו כף

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 10246-08-25 מדינת ישראל נ' אבו כף ואח'
תיק חיצוני: 342228/2025

לפני כבוד השופט, סגנית הנשיא ענת חולתא

מדינת ישראל

מבקשים
נגד

1. פאדי אבו כף
2. חמזה אבו כף

משיבים

החלטה

רקע

1. בעניינם של המשיבים הוגש בתאריך 5.8.2025 כתב אישום המייחס להם במסגרת קשר פלילי עבירות של התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו, היזק לרכוש והסתייעות ברכב לעבור עבירה.

על פי כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק, בין שעות הערב של תאריך 28.7.2025 ועובר לשעה 04:00 בתאריך 29.7.2025 הגיעו המשיבים ברכב ליישוב תל שבע והתפרצו למחסן של המתלונן. המשיבים כופפו פנל מתכת של המחסן, נכנסו למחסן וגנבו ממנו ציוד בהיקף כולל של למעלה מ-22,000 אירו.

בכתב האישום המקורי יוחסה למשיב 1 גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שבעודו נוהג ברכב סירב להוראת השוטרים אשר ביצעו חסימה של דלת הרכב והשוטרים נאלצו לנפץ את זכוכית חלון נהג ולהוציאו בכוח מהרכב.

בהמשך, התברר כי מדובר בטעות קולמוס וכי משיב 2 הוא אשר נהג ברכב והמדינה הודיעה כי בכוונתה לתקן את כתב האישום אך טרם עשתה כן.

2. עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים. המדינה טענה, כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על מסוכנותם ועל כן אין חלופה למעצרם. בעניינו של משיב 1 נטען, כי תלוי ועומד בעניינו כתב אישום בעבירת רכוש בבית משפט אחר והתיק שם קבוע לפרשת העונש ויש בכך כדי להגביר את עילת המעצר.

3. עוד באותו יום אך בטרם הוגש כתב האישום, פנו ב"כ המשיבים לשופט המעצרים במסגרת תיק מ"י 78874-07-25 וביקשו משופט המעצרים להורות על שחרור המשיבים מהמעצר בנימוק שהמעצר הוארך במסגרת הצהרת תובע עד השעה 12:00 ונכון למועד הגשת הבקשה בשעה 13:00 יש להורות על שחרורם של המשיבים לאלתר, שכן הם עצורים שלא כדין. שופט המעצרים מצא לנכון לקיים דיון בבקשה זו בבהילות (הדיון החל בשעה 13:23 והסתיים בשעה 13:29) והורה על הארכת המעצר עד לשעה 14:00 לאחר שבבדיקה מסר ב"כ היחידה החוקרת, כי כתב האישום נמצא בדרכו לבית המשפט ויוגש בתוך דקות ספורות.

בחלוף מספר דקות הוגש ערר על החלטה זו (עמ"י 10168-08-25) ובית המשפט המחוזי קבע, כי הדיון בו יתקיים מיידית, ובשעה 14:15. יש לציין, כי למעשה הדיון בערר החל לאחר המועד שבו פקע המעצר אשר הוארך עד לשעה 14:00 וההחלטה של בית המשפט המחוזי, שניתנה בסמוך לאחר השעה 15:00, אף ניתנה לאחר שהוגש כתב האישום במזכירות בית המשפט (בשעה 14:07).

בית המשפט המחוזי קבע, כי לא היה מקום להאריך את המעצר מקום בו לא הוגשה בקשה להארכת המעצר וכן שלא בנוכחות המשיבים. עוד העיר בית המשפט, כי ספק האם נדרש בית משפט לתת החלטות שחרור במצבים מעין אלה. הערר התקבל במובן זה שהחלטת בית משפט השלום על הארכת המעצר עד השעה 14:00 בוטלה. כן נקבע, כי הדיון בבקשת המעצר יתקיים בבית משפט השלום, מתוך נקודת מוצא כי המשיבים נמצאים בסטטוס של "משוחררים" מאז השעה 12:00 וישקול את משמעות הדברים בדיון שיתקיים בפניו.

4. הדיון בפני שופט המ"ת התקיים בסמיכות לשעה 15:00 והסתיים בשעה 15:16. על פי פרוטוקול הדיון, המשיבים השתתפו בדיון בוועוד חזותי וב"כ המשיבים הפנו את תשומת לב בית המשפט לכך שהדיון מתקיים שעה שהמשיבים משוחררים וביקשו לדחות את הדיון למחר. המדינה התנגדה לדחייה וביקשה להורות על מעצרם של המשיבים עוד באותו יום. במסגרת ההחלטה, שופט המ"ת העיר כי על פי הפסיקה, "איחור קצר" אינו מצדיק שחרור מידי אלא יש לשקול להביאו בחשבון כלל השיקולים. עם זאת, משלא הוגש בר"ע על החלטת בית המשפט המחוזי, הדיון בפניו יתקיים מתוך הנחה כי המשיבים הם בחזקת משוחררים.

לאחר שנמסר משב"ס כי ביצוע הליכי השחרור בפועל של המשיבים צפוי לקחת מספר שעות ועל מנת שלא להידרש לדיון בשעות הערב המאוחרות, קיבל בית המשפט את בקשת ב"כ המשיבים ודחה את המשך הדיון למחר, אליו יגיעו המשיבים כשהם משוחררים.

5. למחרת היום התקיים דיון בפני שופט תורן אחר. יצוין, כי אף שבכותרת הפרוטוקול נכתב כי

המשיבים עצורים, בפועל הם היו משוחררים והתייצבו לדיון כשהם משוחררים.

במעמד זה ביקשו ב"כ המשיבים לדחות את המשך הדיון לצורך העתקת חומר החקירה ולעלות טענות שונות, לרבות הטענה כי לא היה שימוע. לבקשת בית המשפט הצהירו, כי לא יטען דבר לגבי חלוף הזמן עד יום ראשון.

המדינה הודיעה כי תחת בקשת המעצר היא עותרת לקביעת תנאים מגבילים בדמות מעצר בית מלא בעניינם של המשיבים (ובקשה מתוקנת אף נסרקה לתיק מאוחר יותר). המדינה עתרה כי בית המשפט ידון בבקשה על אתר והתנגדה לדחייה.

בית המשפט קיבל את בקשת ב"כ המשיבים והמשך הדיון נקבע בפניי לתאריך 10.8.25.

6. בתאריך 10.8.2025 התייצבו הצדדים לדיון בפניי.

ב"כ המשיבים טענו לחולשה בתשתית הראייתית וכן טענו לשני פגמים שבגינם הם סבורים שאין להטיל תנאים מגבילים נוספים על המשיבים: המעצר הלא חוקי שהמשיבים היו נתונים בו עד ששוחררו וכן העובדה כי לא קיום שימוע בעניינם שהתחייב לדעתם על פי הוראות הדין מרגע שהמעצר פקע בתאריך 5.8.2025 בשעה 12:00.

במעמד הדיון, המדינה השיבה לטענה לגבי הראיות, עילות המעצר וכן הפגמים הנטענים.

ראיות לכאורה

7. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, חזרתי ועיינתי בטענות ב"כ המשיבים בנוגע לתשתית הראייתית, אינני סבורה כי קיימת חולשה ראייתית כלשהי בתיק ויש לקבוע כי התשתית הלכאורית המבוססת על חזקה תכופה מובהקת הינה איתנה.

8. המשיבים נעצרו כשהם נוהגים ברכב בתאריך 28.7.2025 בסמוך לשעה 04:00 כשהם נוסעים בכביש 40 והרכוש הגנוב המפורט בכתב האישום נתפס עמם ברכב.

מדוחות הפעולה של השוטרים עולה בבירור, כי משיב 2 הוא אשר נהג ברכב (בעניין זה כאמור נפלה טעות בכתב האישום המקורי והמדינה הצהירה על הטעות ועליה להגיש כתב אישום מתוקן). כן עולה מדוח הפעולה של השוטרים אמסלם, כי הנהג סירב לפתוח את הדלת והשוטרים נאלצו לשבור את זכוכית החלון ולפתוח את הדלת מבפנים ואז נאלצו לעשות שימוש בכוח כדי לעצור אותו. בנוסף לרכוש, נמצאו ברכב כובעים, בגדים כהים וכפפות. עולה מדוחות השוטרים כי הם נהגו בניידת, חבשו כובע משטרתי עם נצנץ מהבהב והזדהו כשוטרים.

די בדוחות אלה על מנת לדחות ברמה הלכאורית את הטענה כי המשיבים לא ידעו שמדובר בשוטרים.

גרסאות המשיבים אינן תואמות או מתיישבות זו עם זו בכל פרטיהן. טענות המשיבים נסתרות גם בראיות חיצוניות לרבות מחקרי התקשורת והדברים עלו בבירור גם בעימות, כאשר המשיבים לא חזרו על טענותיהם בחקירה שבהן כל אחד מהם טען כי האחר העמיס דברים ברכב ללא ידיעתו וללא המודעות שלו.

בתיק החקירה מסמכים המתעדים פעולות נוספות שבוצעו לבדיקת טענות הגנה כאלה ואחרות שלא בוססו או שנסתרו בראיות ואין צורך לפרטן כרגע.

כמו כן, עיון במחקרי התקשורת קושר את המשיבים לזירת האירוע באופן שאינו מתיישב עם הטענה לגבי מקום הימצאם, וטענותיהם הסותרות לגבי מועד ומיקום עלייתם או ירידתם מהרכב.

כמו כן, בתיק מסמכים המבססים ברמה הלכאורית לפחות כי הרכוש שנתפס שייך למתלונן והיה במחסן עובר לפריצתו.

נוכח כל האמור לעיל, קיימת תשתית ראייתית לכאורית מבוססת בעניינם של שני המשיבים.

קיומה של עילת מעצר ועוצמתה

9. המעשים המיוחסים למשיבים מקימים בעניינם של עילת מעצר של מסוכנות נוכח טיב עבירת הרכוש ונסיבות ביצועה. עניינו של משיב 2 חמור מעט יותר מעניינו של משיב 1 נוכח התנהגותו אל מול השוטרים ובהיותו נהג הרכב.

בכל הנוגע לנסיבות העושה - מצבו של משיב 1 שונה מאד מזה של משיב 2: בעוד שלמשיב 2 אין כל הרשעות קודמות, הרי שלחובת המשיב 1 הרשעה מלפני כשנה בעבירת רכוש בתיק שנדון בבית משפט השלום באשקלון. בעת הצגת הסדר הטיעון, הוצגה הסכמה לביטול התנאים המגבילים בהם היה נתון והוא נשלח לקבלת תסקיר לעונש. הדיון נדחה מעת לעת לצורך בחינת תפקודו של המשיב בהליכי טיפול ושיקום וקבוע כעת לטיעון לעונש בחודש דצמבר.

לאחר שעיינתי בתיק ובתסקירי הביניים שניתנו במסגרתו יש לקבוע באופן נחרץ, כי מעורבות משיב 1 בעבירה בתיק שבפניי, בנסיבות אלה, מהווה הפרת אמון בוטה מצד המשיב בהליך המתנהל, ובהליך הטיפולי הארוך שהוא משולב בו ומלמדת על עזות מצח מצדו ועל חוסר יכולת לתת בו אמון.

במצב הדברים הזה, לו הוגש כתב האישום במועד, ללא פגם במעצרו של המשיבים, והבקשה היתה נדונה כפי שהוגשה במקור, מכלול הנתונים היה מצדיק להורות על המשך מעצרו של משיב 1, לכל הפחות עד לקבלת תסקיר מקיף של שירות המבחן ובבחינת חלופת מעצר סמכותית במיוחד ומרוחקת במיוחד, בצד ערבויות כספיות משמעותיות.

בעניינו של משיב 2 ניתן היה לשקול שחרור לחלופת מעצר הרמטית גם ללא תסקיר מעצר, אם היתה

מוצגת חלופה כזו להנחת דעתי, בצד ערבויות כספיות משמעותיות.

קיומו של פגם בהליך המעצר ומשמעותו

10. כאמור, בשל ההשתלשלות אשר תוארה לעיל, הדיון בעניינם של המשיבים מתקיים כשהם משוחררים ללא כל תנאים מגבילים ולאחר שהמדינה חזרה בה מבקשתה המקורית ועומדת כעת על הטלת תנאים מגבילים בדמות מעצר בית מלא.

במובן זה, המשיבים כבר "הרוויחו" מאותו פגם, שבכל הכבוד, וכפי שיוסבר עוד להלן, אינו פגם מהותי ולו התנהלו הדברים בדרך הרגילה והתקינה, פגם זה לא היה צריך להביא במצב הדברים הרגיל לשחרורם של המשיבים ולהמשך הטלת המסוכנות הנובעת מהם, ובפרט בעניינו של נאשם 1, על הציבור.

המפורט לעיל ביחס להליכים שהתרחשו במקביל בבית המשפט בתאריך 5.8.2025 מלמד, כי המשיבים היו עצורים ללא צו, באופן המהווה מעצר לא חוקי, וזאת בשל איחור של כשעתיים בהגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם להצהרת התובע.

מכיוון שמדובר כבר במעשה עשוי, אין מקום לדון בדברים לעומק, ואולם מצאתי לנכון להעיר, כפי שהעיר גם בית המשפט המחוזי במסגרת הערר, כי ספק רב האם קיים בסיס משפטי לבקשה שאותה הגישו ב"כ המשיבים לשופט המעצרים בשעה 13:00 ולעניות דעתי היה בבקשה כפי שהוגשה כדי להכשיל את בית המשפט. למעשה, עצם הגשת הבקשה וכן תוכנה סותרים מבחינה מושגית את טענת ההגנה שכן היתה להורות על שחרור בעוד שלשית ב"כ המשיבים המשיבים כבר היו במצב של משוחררים. ויודגש, כי סעד של "הביאס קורפוס" אינו סעד שמבוקש או ניתן בבית משפט השלום. טענת ב"כ המשיבים כלפי המדינה כי היה עליה להגיש בר"ע על החלטת בית המשפט המחוזי, חלה, איפוא, באופן זהה גם על ההגנה, שהיה עליה להגיש בקשה לצו עשה כנגד המדינה (למעשה, כנגד שב"ס), תחת הגשת בקשה **בתיק סגור** לשופט המ"י.

לעניות דעתי, טוב היה עושה מותב המ"י לו נמנע מלדון בבקשה, שממילא לעניות דעתי לא היתה לו כל סמכות להידרש אליה. באופן זה, גם לא היה מוכשל פעם נוספת בהחלטה על הארכת מעצר עד לשעה 14:00, בהיעדר כל בקשה לעשות כן (החלטה שבוטלה בבית המשפט המחוזי).

הדבר הנכון לעשותו, כפי שנקבע בהחלטה בעמ"י (שהיא, הלכה למעשה, החלטה דקלרטיבית בלבד שכן בעת שניתנה כבר הסתיימו הליכי החקירה) הוא להביא את הדברים בפני שופט המ"י עם הגשת כתב האישום, ולדון במשמעות הפגם אל מול מכלול הנסיבות **ובהתאם להלכות הברורות בנושא** (ראו והשוו, בעת האחרונה: בש"פ 1843/24 בעניין **גאזי**; עמ"ת (י-ם) 59754-05-25 בעניין **יכ' (קטין)**; בש"פ 3718/22 בעניין **אזולאי** - והפסיקה הרבה המצוטטת בהחלטות אלה המבוססת בהחלטות שונות ורבות מזה עשרות שנים.

מכל מקום, הכשל המושגי בו לקתה הבקשה איננו מקרי, שכן באותה נקודת זמן היה ברור לכולם, וגם לב"כ המשיבים, כי הכוונה היא להגיש את התיק כתיק מעצר, כי מדובר בפגם עקב תקלה (ובשל כך שברגיל מוארך מעצר לצורך הגשת כתב האישום עם הצהרת תובע עד השעה 14:00, והארכת מעצר עד השעה 12:00 היא חריג), וכי באופן **מהותי** (להבדיל מבאופן סטטוטורי וטכני) המשיבים עצורים.

11. האמור לעיל רלוונטי גם בנוגע לטענת הפגם הנוספת שעניינה אי-קיום שימוע. לטענת ב"כ המשיבים משפקע המעצר בשעה 12:00 והמשיבים הם בסטטוס משוחררים, לא חלה בעניינם הוראת פטור משימוע בעבירות פשע ולא ניתן היה להגיש את כתב האישום ללא קיום חובת שימוע, או החלטת גורם מוסמך בדבר פטור משימוע.

מצאתי כי יש לדחות את הטענה.

כפי שפורט לעיל, מעולם לא התקבלה החלטה לנהל הליך זה כהליך של משוחררים. הפגם שנמשך לכל היותר שעתיים לא שינה מהותית את סטטוס התיק ואת מעמדו. בעניינם של שני המשיבים הוגש כתב אישום על דרך המעצר ובצדו בקשת מעצר, שבהמשך הומרה לבקשה לקביעת תנאים מגבילים.

אין חובת שימוע במצב זה והטענה נדחית.

יוער עוד, לעניין זה, כי גם לו מצאתי שנפל פגם בהגשת ההליך ללא שימוע, התרופה לאותו פגם במכלול הנסיבות שתוארו לא היתה בשום אופן מחיקת כתב האישום כפי שנתבקשתי לקבוע בתחילה ואף לא דחיית הבקשה שבפניי וניתן היה להורות על ריפוי הפגם בדרך של עריכת שימוע בדיעבד או מתן החלטה בדבר פטור משימוע בדיעבד (ראו והשוו: רע"פ 9543/16 בעניין **מוחמד**).

12. לסיכום דיון זה הריני לקבוע, כי לולי חזרה בה המדינה מבקשתה המקורית להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם סביר כי הייתי מורה על מעצרו של משיב 1 עד לקבלת תסקיר מפורט בעניינו, תוך שקילת משמעות הפגם של איחור בשעתיים בהגשת כתב אישום, לאחר איסוף מכלול הנתונים בעניינו.

במצב הדברים הנוכחי, משאין בפניי בקשת מעצר, הליך הבחינה באמצעות שירות המבחן ייעשה בעת שהמשיב נתון בתנאים מגבילים. בכך יינתן משקל לפגם בהליך במידה הנכונה והמאוזנת, ואף מעבר לה.

בעניינו של משיב 2 ניתן להורות על תנאים מגבילים ללא צורך בתסקיר שירות המבחן, וניתן יהיה אף להורות על **מעצר אדם בשעות היום** אם יהיה בידו להציג תכלית יצרנית ונורמטיבית ליציאה מהבית בליווי (מקום עבודה או לימודים מוכח).

13. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

בקשת המדינה להטיל על המשיבים תנאים מגבילים מתקבלת.

המשיבים ישהו בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בפיקוח שני ערבים לפחות.

ב. על הערבים להיות מבוגרים סמכותיים, ללא הרשעות קודמות.

ג. בעניינו של משיב 1 מקום מעצר הבית לא יהיה הבית בו התגורר עובר למעצרו והמפקחים לא יהיו המבוגרים עימם התגורר עובר למעצרו.

ד. בעניינו של משיב 2 ניתן יהיה להורות על יציאה ממקום מעצר הבית בתנאי מעצר אדם במהלך היום, להתאווורות או לעבודה או ללימודים.

ה. בעניינו של משיב 1 שירות המבחן יגיש תסקיר בתוך 90 יום ובו יבחן את תפקודו במסגרת התנאים המגבילים ויבוא בהמלצות.

ו. יוטלו ערבויות כספיות - התחייבות עצמית, ערבות צד ג', והפקדה בסך 10,000 ₪ לפחות, כתנאי לשחרור.

14. בדיון הקבוע בפניי מחר, 13.8.25, ייחקרו הערבים.

15. תשומת לב המזכירות כי אף שהמשיבים משוחררים כבר מיום הגשת כתב האישום, דיון ההקראה הפורמאלי נותר ביומן. יש לבטלו.

16. המזכירות תודיע.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"ה, 12 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.